

Lovas István: NGO-k titkos aktái II.

2017 július 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Miként szítanak forradalmakat, puccsokat és háborúkat a CIA fed?szervei

Mivel *Engdahl* könyvének ismertetését egy kulcsfontosságú résznél hagytuk abba, álljon itt az ismertetés befejezése: Az amerikai establishment nagy kihívással került szembe: miként lehet az amerikai adófizet?k el?tt egy pazarló, több száz milliárd dolláros védelmi költségvetést igazolni – egy olyan ellenség ellen, amely még csak nem is azonosítható? Nem lenne vajon értelmesebb „békeosztalékokat” teremteni, hogy ugyanazon milliárdokkal a gyorsan szétes? amerikai gazdasági infrastruktúrát rendbe lehessen hozni? Márpedig erre *Castro* és *Kim Ir*

Szen nem volt elég.

Ez a helyzet gyors megoldásra várt. Vagyis egy komolyabb ellenség „beszerzésére”.

De hogy mi a megoldás, azt olvasóink a jövőben tudhatják meg.

Tehát a folytatás. A megoldásnál abból indultak ki, ahelyett, hogy az USA globális programjának megvalósításánál kizárólag nyílt katonai erőre hagyatkozzanak, Washingtonnak új fegyverre van szüksége. Ez pedig az volt, hogy a látszatra demokratikus NGO-kat (nem kormányzati vagy „civil” szervezetek) használják fel, hogy a Szovjetunió összeomlása után bújtatott módon juttassák hatalomra az amerikai kormánynak engedelmesebb kormányokat, mégpedig a világ valamennyi stratégiai fontos területén. A „demokratikus szabadság” kifejezéssel újfajta erőszakuralmat szándékoztak bevezetni, amelyek a „szabad világgazdaság” révén a globális bankoknak és a nyugati multinacionális koncerneknek kinyitják a kapuikat.

És akkor álljunk meg egy pillanatra, ugyanis ennél tömörebben lehetetlen összefoglalni azt, hogy nemcsak az NGO-kon keresztül, de általában mit akart az Egyesült Államok térségünkkel is, és hogy már a menthetetlenül naiv Antall-kormány idején is miért támogatta a budapesti amerikai nagykövetség az addig halálos ellenségüknek számító hazai kommunistákat. Azért, mert azok újabb, balliberális-neoliberális köpönyegükben pontosan ezt az amerikai célt valósították volna meg még az Antall-kormánynál is gyorsabban. Nem beszélve arról, hogy e terv kidolgozóit ab ovo nem állhatták a „nacionalizmust” térségünkben, és ezért rendeztek az amerikai kongresszusban „Csurka-meghallgatást” (Tom Lantos), és tettek meg mindent, hogy az akkori Antall-kormányt éppen úgy antiszemitaának állítsák be, mint a mai Orbán-kabinetet. Sikerral – tegyük hozzá.

A könyvben következő alfejezet címe: „Az emberi jogok mint fegyver.”

Az elhúzó katonai konfliktusok helyett az 1990-es években – Washington brutális, Jugoszlávia elleni háborúja kivételével – az amerikaiak igen hatékony új fegyvert vetettek be az egész világon, mégpedig a „látszatdemokratikus” rezsimváltást. A szándék az volt, hogy a megcélzott országokat a színes forradalmak egész sora révén az Egyesült Államok gazdasági gyarmatává vagy vazallus államává tegyék. Eltartott egy ideig, amíg a minderről semmit nem sejtő, célba vett országok felismerték, hogy nekik és gazdaságuknak mit jelentett a „demokrácia” nevű amerikai exportláger.

Az első látszatdemokratikus színes forradalommal Szlobodan Milosevicet vették tőz alá. Ő volt annak az elnöke, ami 1999 óta az egykori Jugoszláviából megmaradt: Szerbiának, Vajdaságnak, Koszovónak és Montenegrónak. Az Egyesült Államoknak azonban nem volt elegendő az, hogy „demokratikus” befolyását kiterjessze az egykori keleti tömbre és később Észak-Afrika és a Közel-Kelet kőolajtermelő államaira. Nyugat-Európában a szövetséges országokat – amelyeket Brzezinski „csatlós államoknak” nevezett – az emberi jogok fegyvere agresszív stratégiájának tették ki, mégpedig olyan felfordulások kíséretében, amelyek Európa sok országában a lakosságot megosztották.

A következő alfejezet címe: „Ugyanazon amerikai irányítású NGO-k ma Európa szuverenitását pusztítják el”.

Ami, tehetjük hozzá gyorsan, komoly figyelmeztetés arra vonatkozóan, hogy mire számíthatunk a hazai, első sorban a Soros-féle támogatásban részesülő „civil” szervezetektől, annál nagyobb intenzitással, minél közelebb kerülünk a 2018-as választásokhoz.

Engdahl így kezdi az alfejezetet: bárki, aki 1970 előtt született a Német Szövetségi Köztársaságban, azon a nemzet kulturális és társadalmi térképén kirajzolódó drasztikus változások világosan láthatóak még akkor is, ha nem teljesen érti, hogy azok miként jöttek létre. Amiről az „elkeletli körökben” vagy a politikailag ultrakorrekt német médiában nem esik szó soha, az azon néhány kizárólag magán NGO, amelyek a legtöbb esetben szervesen kapcsolódnak az amerikai külügyminisztérium és az ottani titkosszolgálat ügyrendjéhez. Olyan légkörrel gondoskodnak, amelyben a német politikai kurzust folytatják, sőt nyilvánosan üdvözlik, ami még egy évtizeddel ezelőtt is egy német kancellár vagy bármilyen európai politikus részéről elképzelhetetlen volt.

Ugyanis Németországot, hasonlóan ahhoz, mint korábban a harmadik világ vagy Kelet-Európa számos országát, az említett amerikai NGO-k egy gigantikus szociáltechnikai projektté alakítják át. A számos NGO legtöbbször egy kockázati alap/spekuláns finanszírozza, akinek szoros kapcsolata van a CIA és az amerikai külügyminisztérium ügymenetével, amely követi a nemrégiben elhunyt David Rockefeller gyakran idézett „Új világrendjét”.

Az egy francia bíróság által bennfentes kereskedelem miatt elítélt George Soros milliárdos egy olyan NGO-program pénzügyi patrónusa, amely radikális változtatások létrehozásán dolgozik Németországban és más uniós országokban. Az utóbbi időkben sok száz millió, adómentes dollárral támogatta azon szervezeteket, amelyek ezen társadalmi szerkezetváltoztatásokon dolgoznak. Soros a fősponzora annak az Emberjogi Figyelőnek, amely több mint 100 millió dollárt oszt szét. Ez minden, csak nem demokratikus vagy átlátható. Ezen civil szervezetek közül két számjegyű azon NGO-k száma, amelyek Washingtonban vagy Berlinben működnek, ahol a német kormányhivatalok elérhető közelségben vannak.

Soros az úgynevezett Európai Stabilitási Kezdeményezés (ESI) fő finanszírozója is, amelynek Berlinben és Isztambulban vannak irodái. Az ESI az úgynevezett Merkel-tervnek a tervezőirodája. E terv migrációra hív fel, és abban egy „újfajta normalitást” lát. Sorosnak az amerikai kormány által finanszírozott Nyílt Társadalom Alapítványai a Nemzetközi Migrációs Kezdeményezést is támogatják. Az alapítványok nyíltan hirdetik, hogy a határokon átlépve egy stratégiai folyosó létrehozásán dolgoznak, amely összehangolt tevékenységet tesz lehetővé az eredet-, átmenet- és célországokban. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy megközelítőleg hárommillió háborús és gazdasági menekültet, akik 2015 ősz óta az EU-ba és különösképpen Németországba érkeztek, a Soros-NGO-k irányították ide.

2016 szeptemberében Soros elmondta, hogy 500 millió dollárt költ az Európában és az Egyesült Államokban élő menekültekre. Hogy hol és pontosan miként költi el ezt az összeget, annak kérdését nyitva hagyta.

A következő alfejezet címe: *„Soros NGO-i az embercsempészetben aktívak”.*

A Soros által támogatott NGO-k nem elégednek meg azzal, hogy azt hirdessék, az EU-nak meg kellene nyitnia kapuit, hogy több százezer menekültet engedjen be a Közel-Kelet háború sújtotta országaiból, valamint Afganisztánból és Észak-Afrikából. Idén februárban vált nyilvánossá, hogy az olasz hatóságok vizsgálatot indítottak különféle NGO-k ellen. Azért, mert a vádak szerint ezek olyan hajózási flotta finanszírozásában vettek részt, amely több tízezer afrikai menekültet csempészt Dél-Olaszországba a földközi-tengeri útvonalon.

A Frontex, az Európai Unió határ- és partvédelmi ügynöksége a 2017-es kockázati jelentésében rögzítette, hogy *„a Földközi-tenger középső térsége az afrikai migránsok számára az EU-ban a fő útvonalat jelentette. Ebben a közeljövőben elreláthatólag semmi nem fog megváltozni. Figyelemre méltó, hogy a migránsok 89 százaléka Líbián át érkezik.”*

A Frontex-jelentés továbbá hangsúlyozza, hogy a fő migrációs áramlat földrajzilag drasztikusan átrendeződött 2015-höz képest, amikor Törökországból a menekültek leginkább Görögországon és a balkáni államokon át mentek Németországba. A Frontex szerint *„az NGO-k által végrehajtott mentési akciók jelentős mértékben növekedtek, és elérték valamennyi eset 40 százalékát. 2016 júniusa óta jelentős számú hajót, illetve csónakot fogtak be és mentettek meg az NGO-hajók anélkül, hogy azokról azt megelőzően bármilyen segélyhívást adtak volna le, és anélkül, hogy hivatalos információ állt volna rendelkezésre a mentési helyeket illetően”,* olvasható a Frontex jelentésében.

Amit a Frontex rögzített, az ténylegesen embercsempészeti művelet, amelyet nemzetközi bűnbandák hajtottak végre olyan hajók segítségével, amelyek különféle NGO-khoz tartoztak, vagy pedig azokat kibérelték. William Craddick vizsgálóüggyész kiderítette, hogy egyes NGO-k, amelyek a csempészhajókat szállították, George Sorostól és annak Nyílt Társadalom Alapítványaitól kaptak pénzügyi támogatást, mint a Soros által támogatott Moveon.orghoz tartozó avaaaz.org, a Save the Children (Mentsd meg a gyerekeket) és a Médecins sans frontières (Orvosok Határok Nélkül) szervezetek.

(Folytatjuk)

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

MAGYAR MENEDÉS
KÖNYVTÁRSZÁM

Ajánló